

RÜTEN SKIKLUB

ÅRGANG 45

DECEMBER 2012

*Isklatring i Helvete
er ikke for sarte sjæle*

RUTEN SKIKLUBS MEDLEMSBLAD 2012

REDAKTION & LAYOUT

Flemming Koue

Tlf.: +45 43 90 18 19 - E-mail: flemming.koue@get2net.dk

OBS! Sidste frist for bidrag til Skibladet er altid 1. november

MEDLEMSADMINISTRATION

Michael Rolf Jacobsen

Tlf.: +45 45 76 00 23 - Mobil: +45 23622477

E-mail: michael@rolfjacobsen.dk

Bankkonto nr.: Reg. 1551 nr. 4162250

Forsidebillede: *Stine Gro Jensen*. Øvrige billeder: *Arthur - Ruten Fjellstue samt trofaste medlemmer af Ruten Skiklub*.

Indholdsfortegnelse	Side
Redaktionelt	3-4
Formanden har ordet.....	5
Brev fra Berit	6-11
Diplombrygger på Ruten?.....	12-13
Vedtægter Ruten Skiklub	14-15
Skiklubbens jubilæum	16
Velkomstfilosofi	17
Referat af generalforsamling 2012	18-22
Ruten Skiklub Regnskab 2011.....	23
Æresmedlem	24-25
Bliv medlem af Ruten Skiklub.....	26
Sensommer-vandredage omkring Ruten Fjellstue	27-30
Skåbu - hvor stammer navnet fra?.....	31
Skiskole på Ruten	32
Isklatrning i Helvete	33-35
Ugerapporter fra medlemmerne uge 3½-4, 7, 8, 10.....	36-51
Peer Gynt festspil i Norge	52-53
Status for hjemmesiden.....	54
Ruten-bånd	55
Announce Tuxen AV-Center.....	56

RUTEN FJELLSTUES ADRESSE

Ruten Fjellstue - N-2658 Espedalen, Norge

Telefon: +47 61 29 73 20 - Telefax: +47 61 29 73 21

E-mail: post@ruten.no - Internet: www.ruten.no

Redaktionelt

Når bestyrelsen andet sted i denne udgave af Skibladet annoncerer **jubilæumstur** til Ruten i 2013, og da dette nummer af Skibladet er årgang 45, vil redaktøren derfor også snige sig til at kalde denne udgave af Skibladet for en slags **jubilæumsnummer**, hvilket omfanget og lødigheden af de mange bidrag helt kan retfærdiggøre.

Skribenternes skrivelyst har været helt enorm, der er sågar modtaget bidrag fra medlemmer, som slet ikke var 'udpeget' (herligt), nogle af bidragene indløb endda længe før tidsfristen var udløbet; 'dead-line' den 1. november blev i det store og hele også flot overholdt. Redaktøren kan derfor kun udtrykke sin uforbeholdne ros til alle.

Berits brev er som sædvanlig en dejlig beretning om årets gang på Ruten Fjellstue, om travlhed, familiens egne spændende rejser, klimaets uforudsigelighed og dets indvirkning på bærhøsten. Tages Berits breve fra alle Skibladene, er der stof til et spændende lokalhistorisk værk om Espedalen og Ruten Fjellstue. - Bidragene spænder vidt. I flere af dem ses Ruten med helt nye øjne, nemlig med spanske

og belgiske øjne. Der berettes om spændende isklatringer i Helvete, om Peer Gynt sommerspillene ved Gålåvatnet med opfordring til alle Norges- og Ruten-venner om at opleve dette flotte skuespil. Redaktøren skrev i Skibladet fra december 2002 også om denne enestående friluftsbegivenhed og kan kun give Arne og Lis Skipper 100 procent ret.

Arthur beretter om, hvordan han atter har sat sig på skolebænken (i Danmark) for at lære ølbrygnings ædle kunst endnu bedre at kende. Han går målrettet efter at kunne kalde sig diplombrygger, hvad det så end måtte indebære. Læs mere om dette projekt på siderne 12-13.

Det annonceres på side 16, at der til efteråret 2013 vil blive arrangeret en jubilæumstur med skib og bus til Ruten Fjellstue. Jubilæumsudvalget har helt sikkert allerede lagt hovederne grundigt i blød.

Hvorfor det hedder Skåbu, afsløres også, og Skiklubbens formand Christian Skipper beretter om moderne skiskolepædagogik.

Therese Vedel fortæller om sensommer-vandredage i september 2012 omkring Ruten Fjellstue.

De vigtige vedtægter for Ruten Skiklub er for en sikkerheds skyld genoptrykt.

Og så har Skiklubben fået et nyt æresmedlem – i al beskedenhed redaktøren af Skibladet, som er ”On the Road Again” og er dybt berørt over og taknemmelig for denne æresbevisning. Tusind gange **TAK!**

Alt dette er forsynet med fantastiske billeder leveret af Skiklubbens medlemmer.

Redaktionen ønsker medlemmerne en rigtig **glædelig jul og et godt nytår** - samt naturligvis **en rigtig god og oplevelsesrig ferriesæson på Ruten** i 2013.

Vi ses til Skiklubbens generalforsamling eller årsmøde den første mandag i maj 2013 - hvor det så end måtte blive!

Flemming Koue

***Pulkefolket på fjeldvandring!
I horisonten Jotunheimen's skyline!***

Formanden har ordet

Det er efterhånden en tradition, at Flemming Koue melder sig på mailen i slutningen af oktober med en kærlig påmindelse om at skrive til Skibladet. Og i år blev heller ikke nogen undtagelse. Da vi sidst mødtes i skiklubben, var det forår – ja næsten sommer, og hurtigere end man kan nå at sige skistav, bliver det efterår – og nu snart vinter. Med vinterens komme er der mange, der skal en tur mod Espedalens vakre natur. Ja, der er noget at se frem til.

Klubben har haft et stille år i 2012. Generalforsamlingen forløb, som den skulle – ingen dramatik, og vanen tro en svær konkurrence – og en glad vinder. Endnu engang tak til Berit og Arthur for at tage turen mod København. Formanden havde formålet at lokke både Berit og Arthur på Københavns bedste ølbar, og det var hyggeligt.

Vanen tro blev der på generalforsamlingen stillet spørgsmål til beliggenheden af årets samlingspunkt. Og jeg kan bekræfte, at bestyrelsen virkelig havde lagt sig i selen for at finde et sted, der lever op til foreningens normer (og regler), et sted der var nemt tilgængeligt for så mange som muligt, og

ikke mindst et sted, hvor økonomien hang sammen. 3 parametre, som godt kan være svære at forene. Vi må erkende, at der er opstået en trend nord for København, hvor man ikke blot betaler for maden, men ofte 3-5.000 kr. for lokalet. Det må vi blankt erkende, at foreningens økonomi ikke kan klare. Vi vil meget gerne prøve nye græsgange – og er lige glade, om det er nord, syd, vest eller – nå nej ikke øst – for København. Må jeg ikke opfordre klubbens medlemmer til at holde øjnene åbne og ”tippe” bestyrelsen om gode muligheder? (Se også side 17).

2013 bliver et spændende år for foreningen. Vi skal nemlig på jubilæums tur. Historierne er mange om disse sagnomspundne ture, og det nyligt nedsatte jubilæumsudvalg vil gøre alt for at toppe forventningerne. Udvalget er sammensat af erfarne, ældre, og yngre medlemmer (se side 19), så mon ikke det bliver en spændende tur?

Med disse ord vil jeg ønske alle medlemmer af Ruten Skiklub en glædelig jul, et godt nytår, og ikke mindst en dejlig vinterferie i vante omgivelser.

Christian Skipper

Brev fra Berit

Kjære Ruten venner!

Vinteren er på vei i Espedalen midt i oktober. Første snøfall fikk vi 12. og 13. oktober. Da var det bare å få satt vinterdekk på bilene og finne frem vinterstøvler. Arthurs første skitur med treski var 17. oktober! Nå har vinteren festet sitt grep og vi har ca. 35 cm sne og skiene har vært i bruk igjen.

Siste år hadde vi en førjulstid med lite sne, først i starten av desember kunne vi begynne skisesongen. Julefeiring ble det, med akkurat nok sne til at løypene kunne bli preparert. Vi hadde som vanlig nederlandske og danske gjester til jul.

Til nyttår ble det litt mer stille, men noen faste gjester har vi alltid, og det

Ruten Fjellstue set i måneskin Februar 2012

ble plass til gode venner, og familie, noe som er ekstra hyggelig for oss.

Januar kom med nysne, flotte skiforhold, og godt med gjester. Legatbørnene våre var tilbake, og de lager deilig liv i huset i en stille tid. Vi fikk tid til litt skiløping selv også, og en tur til Hafjell med drengene så de kunne prøve bakkene der med sine twintip ski.

I februar hadde vi gode, vinterlige forhold ute, fulle hus og glade gjester, inne. En fantastisk sesong hadde vi. Det var helt fullt fra uke 6 til og med uke 12. Vi elsker februar, når alt går for fullt hos oss. Selv om det er intenst og vi blir litt utslitt innimellom, er det slik vi vil ha det. Vi ønsker også å skape flere faste arbeidsplasser, noe vi sårt trenger i utkant Norge. Det var også tydelig at jeg hadde hatt travle dager etter jul, for da uke 9 listene skulle lages manglet jeg værelser, jeg måtte fri til Grethe på Dalseter, og fikk 4 værelser av henne. Ikke morsomt for meg, jeg sove nesten ikke på 3 dager, det var hårdt press og ubehagelig å måtte ringe opp gjester og spørre, om det var i orden at de fikk et værelse hos naboen i stedet for hos oss.

Mars med sol i 30 dager, aldri opplevd maken! Vi ønsket oss nysne mot slutten av måneden når vi skulle ta imot de Odenske skoleelever, og ikke minst med tanke på at vi skulle ha

fulle hus gjennom Påsken, og det begynte å spøke for skisporene for Påskegjestene. Det ble ikke noe sne før Påskeuken startet, da fikk vi en smule, ja det var akkurat nok til at Påskegjestene kunne gå hovedløypene, men det var meget iset og mange fortrakk å gå på bena.

Pragtudsigt fra Saukampen

Begge guttene våre er nå ivrige skikjørere, det er twintip som gjelder. Vår nye, meget begavede skilærer, Ånen, hadde kurs for de unge håpefulle gutter i Espedalen hver lørdag hele vinteren, hvor de lærte all mulig akrobatikk på ski. Jon-Olav fikk også en tur med venner til Åre i Sverige i vinterferien for å prøve å kjøre i en ordentlig "park". De fikk også begge besøkt både Hafjell og Kvitfjell i Påsken.

Men de blir begge to med på en skitur med venner og mor og far. Vi hadde en flott avslutning på skisesongen med Lars-Jakob siste lørdag i april, da vi gikk på Saukampen. (Na-

bofjellet til Heidalsmuen).

April med hovedrengjøring som alltid, mange av våre ansatte skulle ut på ferieturer, så vi gikk i gang med friskt mot og fikk alt klart til konfirmasjonene startet første weekend i mai. En tur til Skien for å besøke Guri med familie må vi ha hvert år i slutten av april, da Frida, min gudedatter har fødselsdag 30.april. Så det ble det også i år, vi fikk møte våren der nede i deilig vær og blomstrende trær.

Vi har også en niese som ble konfirmert 3. mai, der hele familien selv sagt deltok. De bor i Lier, rett utenfor Drammen syd for Oslo, og det var en kald dag: Presten sa i kirken at det var første gang han hadde sett sneen på høydene rundt Lier på en konfirmasjonsdag. Arthur og jeg reiste direkte fra konfirmasjon til København på Generalforsamling. Hvor vi hygget

En stolt og glad familie!

oss med Ruten-venner, noe som alltid er vårens høydepunkt for oss. Det ble en kort visitt, Jon-Olav og mor var alene hjemme og arbeid ventet.

Vi var også i gang med å forberede konfirmasjon til Jon-Olav, og det er alltid litt ekstra når vi selv skal ha gjester og ikke minst være gjester. Vi gledet oss meget, og så med glede tilbake på den flotte weekenden vi hadde da Lars-Jakob var konfirmert for to år siden. Dengang med tidlig sommer og deilig vær. I år ble det sommer siste uke i mai, med opp til 23 graders varme, som vi fikk beholde gjennom hele Pinsen.

Været første weekend i juni ble ikke 20 graders varmen, men vi fikk likevel en flott weekend med familie og venner. De ankom fredag kveld til pizza og hygge rundt peisen. Lørdag måtte vi ut på tur, noen vandret og noen padlet. Vi tente bål og stekte vaffler på bålvarmen til begeistring for store og små.

Om kvelden hadde vi lagt opp til grill, det var ikke varmt nok til å spise ute, så Arthur grillet og vi tok maten med inn og hygget oss innendørs. Søndagen ble en festdag som Jon-Olav hadde ønsket seg, med en flott gudstjeneste i Skåbu Kirke, festmiddag med taler og sanger, flotte kaker og gode gaver og hilsner fra fjern og nær.

Guttene våre blir store, vi går inn i en ny periode av livet. Lars-Jakob gjorde unna første år på Gymnaset, eller Videregående Skole, som vi sier, og fikk tidlig ferie, pga at de bygger ny skole i Gausdal. Han var sikker på at han ikke skulle opp til noen eksamen, men elevene må jo møte opp til hver dag det blir trukket eksamenskandidater, og ja, ja men, han mått opp i muntlig samfundsfag, og gikk til eksamen med blandede følelser, men det gikk meget godt, han kunne da ta sommerferie med god samvittighet. Han tilbrakte mye av sommeren

Guttetur til Svalbard

med en kamerat og resten av tiden måtte han finne seg i å jobbe her hjemme med felling av trær, rydding av stier og litt oppvask inn imellom.

Juni med kjølig vær, gjester og forberedelse til sesongstart 22. juni med rideleir. Alltid hektisk når sommeren står for døren med avslutning av et

skoleår, eksamen for drengene.

10. juni var Arthurs store dag i 2012, da var det avreise på guttetur, 10 dager på Svalbard!! En drøm gikk i oppfyllelse, han har drømt om Svalbard i

Toppturer på ski på Svalbard

mange år. De var et gjeng på 18-20 stykker, inkl. Arthurs bror, og hans beste venn. Det var en tur i regi av Vega Expedition, hvor "Baffin Babes" er inne både på eiersiden og som ledere/guider. Les boken om Baffin Babes hos oss i vinter om dere ikke har gjort det.

De fløy til Longyearbyen og gikk der ombord i isbryteren Origo, hvor de skulle bo i 9 dager, og gå toppturer på ski. De fikk en drømmeuke: Sol fra skyfri himmel, puddersnø, og ekspert guiding. Dere får vite mer om Svalbardturen i vinter, da Arthur vil vise bilder og fortelle en kveld i uken.

Juli fikk vi en bedre start enn siste år, men mange gjester første uken og selskap i alle weekender i juli, det er ikke så vanlig, da de fleste unngår juli til å samle familien fordi så mange har ferie da. Jon-Olav og jeg var heldige og fikk en ukes ferie også. Jon-Olav har

spilt slagverk i Skolekorpset gjennom 6-8 år og korpset pleier å ha en tur for medlemmene hvert år, endelig ble det penger nok til å reise på en lengre tur. Scarborough, en liten by på østkysten av England, hvor det vært år arrangeres korpsfestival. En riktig hyggelig liten by rett ut til Nordsjøen. Vi hadde noen innholdsrike dager, og været var akkurat som hjemme, kaldt med litt regnvær innimellom.

Vel hjemme håpet vi på sommervær, men det lot vente på seg. Den eneste som har fått slitt på sine korte bukser her i sommer er Jon-Olav, som har brukt korte bukser uansett vær hele sommeren. Han var nemlig også en uke på DNT-jung camp på Folgefonna i slutten av juli, hvor de gikk på isbre, klater i fjell og besteg Trolltunga, som er en meget luftig topp, med en fantastisk utsikt.

Kjølig juni, og kjølig juli, men heldigvis ikke så vått som siste år. Mot slutten av juli kom det litt varme, og vi nøt det, og øynet at vi skulle på en solrik august. Vel, det var å trekke den litt langt. Vi fikk to meget våte uker mens vi hadde Peer Gynt festival, men så tørket det fint opp, og slutten av måneden ble god, ikke så mye gjester, desverre den siste uken i august, men vi gledet oss over at september så ut til å bli god.

Etter å fått masse oppmunting fra fjern og nær, og økonomisk støtte fra kommunen, startet Arthur studiet sitt på Skandinavisk Bryggerhøyskole i

København den 17. august, han var spendt, og reiste ned med åpent sinn. Det ble en meget intens første uke, som dere kan lese mer om i hans beretning her i bladet.

Mor ble operert og fikk satt inn et nytt kne først mandag i august. Så ble det mange turer til Lillehammer med besøk og oppfølging av henne. Hun kom på meget god opptrening på et senter på Lillehammer og fikk være der 3 uker. Det gjorde henne godt, hun kom hjem med to krykker og skulle starte opptrening med å vandre i lysløypen. Det har gått godt, nå er hun over på kun en krykke, men det er ikke så lett å gå ute i sneen, så nå hun har tatt korridorene på fjellstuen i bruk sammen med trappen mellom først og annen sal, der er det gode avsatser å hvile på. Vi synes det går fremad, det gjør hun også, men hun skal lige ha hode med på det som skjer. Litt ekstra tid trenger man jo når man er blitt 84½ år.

September startet med en gruppe fra Dansk Vanderlag, godt ledet av Therese og Ole. Selv om de ikke ble så mange som vi hadde håpet på, ble det en god tur, og gjestene hygget seg meget. Det var mye lettere å gå i terrenget i år enn siste år, da alle stier var bekket. Været var også ganske godt.

Vi fikk en flott, solrik september, tørt godt vær, frost ganske tidlig, men høstfargene kom sent, først etter 15.

september var de på sitt flotteste. Desverre ingen bær å plukke i skogen i år. Jeg trengte noen tyttebær som dekora-sjon til et festbord, og brukte en hel kveld til å lete etter en håndfull. Så vi har måttet kjøpe både blåbær og tyttebær i år. Vi har faktisk hatt en natt eller to med frostgrader hver måned i 2012!

Jeg gikk og drømte om litt sol og en ukes ferie med våre to gutter. Var spendt på om det kunne la seg gjøre, de har efterårsferie første uke i oktober, så vi måtte ha det meste på plass i løpet av september. Også med å få mor anbrakt på opptrening og Tyra i pensjon på Dalseter.

Lars-Jakob har fødselsdag 1. oktober, så vi rakk akkurat å feire hans 17 års dag før vi satte nesen mot Italia og Elba, den eneste øyen i Toscana. Det

Højt til vejr på Elba i Toscana

er 5 år siden vi sist hadde en hel uke ferie med drengene, vi gledes oss meget. Det ble akkurat som vi hadde ønsket oss, en uke full avslapping med

flott sommervær. Det ble strand, bad, fjellturer, båttur, geocatch og masse deilig mat, vin og lokalt Elbaøl. Det var virkelig en vitamininnsprøyting vi trengte for å være klar til vinter, sne og mørke.

Vi kom hjem akkurat i tid til å få årets vilt i hus. Det ble hjort og elg, og selvsagt lokalt lammekjøtt. Tror vi har sikret litt flere lamm-i-kål middager enn vi klarte sist år.

Nå i november er det vanligvis en stille tid, hvor vi er igang med småkakebakst. Vi har vært heldige å få en del gjester i november i år. Neste hver uke har vi noen kommer og skal ha møter, seminarer og feire fødselsdager. Siste uken i november skal vi la det norske landsholdet i Hundekjøring! Det gleder vi oss meget til, og håper vi kan stille med perfekte sneforhold til dem. Så starter Adventt og julefrokoster 30. november, det vil si vi har allerede noen som vil smake julematen den 14. november, så det må vi jo la dem få lov til. Men nissene kommer ikke frem før 1. desember her på Ruten.

Det har også blitt tid og penger til opprusting av oppvarmingen på fjellstuen. Det er nå rørleggere og elektrikere i gang med å utføre. Vår gamle elkjele takket for seg i sommer, og nå får vi en ny, moderne og mere tilpasset elkjele på plass. Godt å vite at vi, og heller ikke dere skal fryse i vinter. - Vi er også så smått igang med planlegging av noen jubileer som står i kø

de neste par år. Vi føler vi må utvikle oss her på Ruten, finne flere ben å stå på og utnytte både våre kunnskaper og arbeidskapasitet bedre.

Vi arbeider sammen med Innovasjon Norge med planer for utvidelse av bryggeri, designprogram og markeds-tilpasning for Ruten Fjellstue. Det er spennende dager for oss.

Godt å trekke inn noen andre mennesker med andre kunnskaper og nye blick på vår drift. Arthurs diplom-bryggerutdannelse er viktig i denne sammenheng. Jeg håper å få på plass et nytt bakstehus, hvor jeg kan bake flatbrød og potetlefser i litt større kvantum enn jeg kan nå. Dette jobber vi med frem til sesongen starter og fortsetter til våren.

Nå er det på tide å få denne årsberetningen av gårde til redaktør Flemming. Han er nok utolmodig, men det var jammen godt jeg ventet et par dager, for da rakk jeg akkurat å få med at vi ble tante og onkel igjen den 4. november til lille Wilhelm! Arthurs søste Line og hennes mann, Roland fikk sitt 3. barn. Det er lutter glede, også fordi de andre søsken og fetter og kusiner nå er så store, så her står det barnevakter i kø!

Vi på Ruten ønsker alle våre venner i Danmark en riktig gledelig Jul og alt godt i den nye året 2013.

*Beste hilsen fra oss alle
Berit*

Diplombrygger på Ruten?

DIPLOM- BRYGGER- UTDANNELSE VED DEN SKANDI- NAVISKE BRYGGER- HØJSKOLE I KØBEN- HAVN

Så har det endelig lyktes meg å få en anledning til å få innblikk i ølbryggingens mange mysterier ved den Skandinaviske Bryggerhøjskole (SBH). Tidspunktene for årets diplombryggerutdanning passet inn med et andre vi driver med på fjellstuen og vår kommune avså litt økonomisk støtte så da var det bare å melde seg på. Om jeg lærer noe vil tiden vise, men klarer jeg eksamen og får min prosjektoppgave godkjent vil jeg i januar kunne titulere meg som Diplom-brygger.

Utdannelsen er beregnet på mikrobryggere og er den nest høyeste bryggeriutdannelsen i Skandinavia. Så langt er det utdannet 81 studenter til diplombryggere og vi er det 6. kullet siden 2006, men skolen ble stiftet allerede i 1925 for at den skandinaviske bryggerinæring skulle ha kontroll på bryggerimesterutdannelsen selv. Skolen eies av bryggeriforeningene i Danmark, Norge, Sverige og Finland.

Undervisningen har så langt foregått på Carlsberg sitt konferansesenter og på nærliggende mikrobryggerier som Jacobsen hos Carlsberg og Skands Bryggeri i Brøndby. - Noe av undervisningen er lagt til Faculty of Life Science ved København Universitet (KU LIFE) som også eies av de nevnte bryggeriforeninger. Her har de blant annet et lite pilotbryggeri hvor vi har hatt praktisk brygging. I november er det planlagt besøk på Nørrebro Bryghus og Jacobsen.

Utdannelsen er delt opp i 3 moduler. Modul 1 var i august og var ganske intensiv med mye teoretisk undervisning og lange dager. Modul 2 er i november og modul 3 i januar. I tillegg til undervisning skal vi også levere en individuell prosjektoppgave som krever både teoretisk innsikt og praktiske forsøk. Det mest utfordrende bli nok å bestå eksamen i januar.

All undervisning er på dansk og noe matriell på engelsk. Det danske språket sørger dere dansker for å gi meg trening i hver vinter og er et språk jeg har hørt siden jeg var barn. Dere har således hatt stor betydning for at det går så fint å følge undervisningen. Vi er 10 elever, hvor jeg er eneste som ikke er dansk. Dvs. 2 av elevene jobber på et bryggeri på Grønland.

Tiden etter modul 1 og frem til 12. desember går det med en del tid til selvstudium og den individuelle prosjektoppgaven. Den teoretiske delen er konsentrert og jeg har behov for sette alt på plass i hodet mellom slagene. Prosjektoppgaven innebærer å sette seg inn både i den teoretiske delen av "problemet", samt praktiske brygging på eget bryggeri for å se om teoriene fungerer i praksis. Dette blir veldig spennende.

Det min prosjektoppgave skal finne svaret på er om det er mulig å få et høyere ekstraktutbytte i bryggeriet mitt. Jeg har i dag et lavt ekstraktutbytte og ønsker å finne ut, om det er mulig å øke dette og hvordan.

Det begynner nå å bli mange år siden jeg var skoleelev, men stu-

denttilværelsen har så langt vært et veldig interessant avbrekk i tilværelsen. Jeg har alltid likt å studere og nå får jeg i tillegg fordype meg i et emne som jeg er særdeles interessert i. Forhåpentligvis vil jeg kunne benytte kunnskapen her på Ruten Fjellstue slik at dere i fremtiden skal kunne nyte Arthurøl av god kvalitet og i rikelige mengder!

Det er veldig nyttig med en fagutdanning når vi nå planlegger et nytt bryggeri i et "senter for mat og drikkekultur". Vi er i gang med planlegging av dette, så det er ikke så mye å røpe enda. Det jeg med sikkerhet kan si er at det vil inneholde et større bryggeri enn det vi har i dag og med muligheten for å tappe øl på flasker.

Arthur

Arthur fortæller om ølbrygningens ædle kunst i sit højt beliggende minibryggeri

Vedtægter

Ruten Skiklub

§ 1

RUTEN SKIKLUB er en ideel og selskabelig forening for trofaste venner af Ruten Fjellstue i Espedalen, Norge. Skiklubbens fornemste formål er at skabe et godt og frugtbart samarbejde mellem Ruten Fjellstue og fjeldstuens venner til gavn og glæde for begge parter samt at udbrede kendskabet til fjeldets regler. Skiklubben blev stiftet 20. april 1968.

§ 2

Medlemskab af **RUTEN SKIKLUB** står åbent for enhver, der har været eller er gæst på Ruten Fjellstue.

Der kan tegnes et familiemedlemskab (husstandsmedlemskab).

Medlemskabet giver stemmeret på generalforsamlingen samt ret til at deltage i årets konkurrence. Medlemskab opnås ved at indbetale gældende årskontingent til foreningens kasserer inden 1. maj i det år, hvor generalforsamlingen afholdes.

§ 3

RUTEN SKIKLUB afholder hvert år den 1. mandag i maj en generalforsamling på et værdigt sted i Danmark.

Generalforsamlingen vælger blandt medlemmerne hvert år for ét år ad gangen en bestyrelse bestående af 4 medlemmer. Bestyrelsen fordeler selv opgaverne imellem sig (formand, næstformand, sekretær, kasserer). Bestyrelsen bestemmer selv sine arbejds gange og fastlægger et værdigt sted for generalforsamlingens afholdelse.

Klubben tegnes af formanden og kassereren. Bestyrelsen bør så vidt muligt sammensættes af gæster fra hele sæsonen og i mange aldersklasser.

§ 4

RUTEN SKIKLUB udsender én gang om året i december et medlemsblad til medlemmerne. Samtidig med udsendelsen af medlemsbladet opkræves årskontingentet. Den på generalforsamlingen valgte redaktionsgruppe fordeler efter bedste evne skribentopgaverne blandt villige medlemmer til næste nummer af medlemsbladet.

§ 5

Indkaldelsen til den årlige generalforsamling bør indeholde følgende punkter:

Velkomst og spising

Valg af dirigent

Formandens beretning og godkendelse

Kassererens beretning og godkendelse

Fastlæggelse af årskontingent

Valg af bestyrelse og redaktion

Valg af revisor

Indkomne forslag fra medlemmerne og/eller bestyrelsen

Eventuelt

Konkurrence

Afgørelser, som dirigenten på generalforsamlingen måtte sætte under afstemning, træffes ved håndsoprækning med simpelt flertal.

§ 6

I tilfælde af **RUTEN SKIKLUBs** opløsning tilfalder eventuelle midler Skåbu Tværrbygda Idrættslag med det formål at hjælpe lokale, unge idrætsfolk i deres karriere.

Vedtaget på generalforsamlingen i maj 2005

Skiklubbens jubilæum

Husk Skiklubbens 45 års jubilæumstur til
Ruten Fjellstue.

Sæt kryds i kaldenderen torsdag den 29.8.
til mandag den 2.9.2013

Vi sejler til og fra Oslo og kører i fælles bus til
fjeldstuen.

Vi sender programmet ud pr. mail og post
til marts.

Vi håber at blive mange. Det er godt for det
sociale og økonomien.

Jubilæumsudvalget

Fjeldfarver i september!

Velkomstfilosofi

I forbindelse med sin velkomsttale filosoferede formanden over den aktuelle lokalitets værdighed og beliggenhed. Se også side 5. For klarhedens skyld bringes derfor nedenfor en oversigt over de steder, hvor der i tidens løb har været afholdt generalforsamlinger i Skiklubben.

Det er naturligvis ikke ganske utænkeligt, at lokalitetens beliggenhed har haft lidt at gøre med den siddende bestyrelses vante omgivelser. Det kunne et hastigt blik ned over oversigten i hvert fald tyde på. Der har i hvert fald været en vis overvægt til lokaliteter nord for København og også i selve København.

Først i de senere år er der ved at komme lidt balance i tingene, idet generalforsamlingerne da også har været afholdt syd for København. I intet tilfælde kan der dog sættes spørgsmålstegn ved lokalitetens værdighed:

Flemming Koue

Frederiksberg Rådhuskælder

Selskabslokalerne: "Kildevang", Strandvejen

Strandmøllekroen

Baren i Tårnbæk Kro

Skydebrødrenes Selskabslokaler

Vedbæk Sejlkлуб

Rødovrehallen

Skodsborg Kro

Restaurant Svanen, Nærum

Gæstehuset, Gl. Holtegård

HIK Klubhus

Sejlkлубben Sundets Restaurant i Svanemøllehavn

Eksperimentariet, Tuborg Havn

Søpavillionen i København

Frilandsmuseets Restaurant, Sorgenfri

Restauranten i Kastrup Havn

Restaurant Fregatten i Hundige Havn

Referat af generalforsamling 2012

Referent: *Therese Vedel* - Foto: *Flemming Koue*

DAGSORDEN

1. Velkomst og spisning
2. Valg af dirigent
3. Formandens beretning
 - a. Nyt fra Ruten
 - b. Nyt om hjemmesiden
4. Kassererens beretning
5. Fastlæggelse af kontingent
6. Valg af bestyrelse og redaktion
7. Valg af revisor
8. Indkomne forslag fra medlemmerne og/eller bestyrelsen
9. Eventuelt
10. Konkurrencen

Så var det igen blevet den første mandag i maj måned og dermed også tid til det traditionelle årsmøde i Ruten Skiklub. I år var årsmødet atter henlagt til Restaurant Fregatten i Hundige Havn, idet det forrige år havde vist sig, at beliggenheden af Restauranten i Kastrup Strandpark ikke var optimal.

Både *Berit* (med kontokort må det formodes) og *Arthur* var atter taget den lange vej til København for at deltage i årsmødet. Dejligt at se.

***Kassefører Therese Vedel:
Betalt og se glad ud!***

Pkt. 1 - Velkomst

Formand *Christian Skipper* bød velkommen og håbede, vi fik en god aften sammen, hvorefter vi gik til spisningen.

Spisning

Prisen for den lækre buffet var fordelagtige kr. 185,-/pr. person inkl. kaffe/te. - Drikkevarer for egen regning.

Pkt. 2 - Valg af dirigent

Leif Frausing blev énstemmigt valgt og takkede for tilliden, idet han lidt småfilosofisk anførte, at det var bedre at lade sig vælge til dirigent end at risikere at blive valgt ind i besty-

Festligt ser det ud!

relsen. Han konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indkaldt.

Pkt. 3 - Formandens beretning

Formanden begyndte sin beretning med nogle tanker om foreningsdød ud fra en artikel i Berlingske Tidende. Den tendens mærker vi også, idet flere melder sig ud af foreningen, end der kommer nye medlemmer til. Derfor er det vigtigt, at alle medlemmer gør en indsats for at skaffe flere medlemmer. Han fortsatte med at sige, vi har Danmarks flotteste medlemsblad takket være *Flemming Koue's* store indsats. Også hjemmesiden fra *Svend Gundestrup's* hånd fik rosende ord med på vejen. *Michael Rolf Jacobsen* var til et andet mø-

de og derfor ikke til stede, men han arbejdede fortsat på at få de gamle blade scannet ind og gemt for eftertiden.

Vandreturene i september, som *Ole Bertelsen* og *Therese Vedel* står for, er et godt nyt initiativ.

Det er vigtigt med gode aktiviteter, som for eksempel tøndeslagning i uge 8. De har klubbens støtte og må gerne bruges af andre uger. Det er måske en ide at opbygge lette anvisninger på, hvordan det kan gøres, så alle ikke skal starte med Adam og Eva.

I 2013 har skiklubben 45 års jubilæum. Der blev nedsat et udvalg til at sørge for det praktiske. *Michael Rolf Jacobsen* og *Therese Vedel* er bestyrelsens medlemmer af udvalget, desuden valgtes *Mads Koue* og *Maria Skipper* til jubilæumsudvalget.

Flemming Koue har ydet en meget stor indsats for klubben med sit arbejde med bladet, derfor udnæv-

Formand Christian Skipper siger nogle festlige ord til Ski-bladets redaktør og nu også æresmedlem af Skiklubben Flemming Koue

nes han nu til æresmedlem af klubben.

Pkt. 3 a – Nyt fra Ruten

Berit fortalte om stort og småt på fjeldstuen. Året begyndte med en fin vintersæson, hvor sneen kom som ønsket og gav fine skiforhold. Gæsterne kom også og fyldte op i stuerne og på løjperne. Marts måned var helt i top med sol og frost, men sneen fordampede lige så stille og til påske var den næsten væk. Til gengæld blev det rigtig koldt. Gæsterne kom alligevel og havde en god påske. Efter påsken vendte sneen tilbage og gav fami-

lien selv mulighed for at komme ud på ski. Der er planer om at udvide bryggeriet, så derfor skal *brygmester Arthur* på kursus et par gange.

Pkt. 3 b – Nyt om Hjemmesiden
Svend Gundestrup fortalte med humor om opdateringen af hjemmesiden og alt det, vi nu også kan bruge den til.

Pkt. 4 – Kassererens beretning
Da *Michael Rolf Jacobsen* var til møde andetsteds, fremlagde *Ole Bertelsen* i sin egenskab af revisor regnskabet for de fremmødte. Regnskabet blev godkendt.

Pkt. 5 - Fastlæggelse af årskon-tingent

Kontingentet ændres ikke og er fortsat 125 kr.

Pkt. 6 - Valg af bestyrelse og redaktion

Bestyrelsen blev genvalgt med *Christian Skipper* som formand, *Therese Vedel* som næstformand, *Michael Rolf Jacobsen* som kasserer - og *Svend Gundestrup* som webmaster. *Flemming Koue* fortsætter som redaktør af bladet.

Pkt. 7 – Valg af revisor og revisor suppleant

Ole Bertelsen blev valgt til revisor.

Pkt. 8 - Indkomne forslag fra medlemmer og/eller bestyrelsen

Der var ingen forslag indkommet.

Pkt. 9 - Eventuelt

Intet særligt.

Pkt. 10 - Konkurrencen

Konkurrencen blev forestået af sidste års vinder *Mads Koue* og engagerede som sædvanligt de tilstedeværende. *Berit* var lykkens gud-

Stemningsbillede fra generalforsamlingen 2012

inde og udtrak de heldige vindere af ”spændende sager” fra Ruten Fjellstue samt førstepræmien: ***En uges gratis ophold på Ruten!***

Quiz-masteren havde i år udviklet er lang række ganske underfundige spørgsmål som f.eks.: *“Hvilket postkort er det mest solgte på*

Ruten Fjellstue”, *“Hvor meget kan Arthur maksimalt brygge pr. gang?”*, *“Hvor meget kaffe bliver der ca. drukket om året på Ruten?”*, *“Hvad hedder den nye nationalpark, der er åbnet i området i 2011?”*, og *“Hvor mange liter øl må en person, der er fyldt 20 år, indføre i Norge?”*. Berit havde da også godt nok undret sig såre over alle de mange finurlige og besynderlige spørgsmål, hun modtog fra Mads kort før årsmødets afholdelse.

Også på præmiesiden var der sket produktudvikling. *Arne Skipper* og *Carl Dixen* vandt præmiekuponer til Ruten-øl. *Ole Berthelsen* vandt en gratis solotur til

Helvete. *Flemming Grage* vandt en gratis overnatning i Tonebu med hvad dertil hører! Denne sidstnævnte præmieudvikling har redaktøren tænkt en del over. Skal *Flemming* overnatte mutters alene i hytten oppe i ødemarken? Og hvad menes der med “Hvad dertil hører”? Det sidste er et ikke ganske uinteressant spørgsmål!!

***Mads og Berit på hårdt arbejde:
Alt går korrekt og ordentligt til,
når konkurrencens vindere
findes!***

Også 1 uges gratis skileje stod på programmet. Dette blev vundet af *Christien Skodborg*, som så også meget praktisk vandt 1ste præmien: ***En uges gratis ophold på Ruten Fjellstue!***

Referenten må imidlertid have syntes, at konkurrencen var meget spændende, for hun fik slet ikke noteret vindernavnene. Redaktøren fik noteret de fleste, men ikke alle. Så vindere af præmier med

specifik reference til Ruten Fjellstue gør klogt i at huske at medbringe gevinstbeviserne til Ruten.

Og det var så det! - Konkurrencen var overstået, klokken var blevet mange og der begyndte så småt at herske opbrudsstemning. En dejlig aften. - På gensyn næste år!

***Berit sammen med årets glade
vinder, Christian Skodborg:
Han vandt både gratis ophold
og 1 uges skileje***

SLUT!

Æresmedlem

Ruten Skiklub har en tradition med at tildele medlemmer, der har haft ekstraordinær stor betydning for foreningen, æresmedlemskab.

En enig bestyrelse valgte at tildele Flemming Koue et æresmedlemskab ved årsmødet i maj måned 2012. At dømme efter klapsalverne til årsmødet, var dette en særdeles vellidt beslutning.

Flemming har i mange år været kendt som manden i den røde anorak, som altid havde et kamera på maven. Som alle læsere af vort Skiblads ved, har Flemmings fotografiske interesse resulteret i utallige flotte billeder fra ikke kun Espedalen, men også mange andre områder og steder i Norge, som familien Koue har besøgt.

Flemming har i mange år stået for foreningens blad, og jeg kender ikke en forening, med så lille et medlemstal,

der har så flot et blad som vores. Flemming lægger utrolig megen energi, tid og ikke mindst stolthed i dette blad – og resultatet er altid imponerende. Men vi ved også alle sammen, at man ikke skal levere stof for sent til bladet. Så får man redaktørens ”vrede” at føle. Og mon ikke jeg og tidligere formænd har gjort os fortjent til dette?

Æresmedlemsbeviset!

været nok med en vinterferie på Ruten. Som I kan huske, har Flemming flere gange prydet bladet med som-

Flemmings familie har altid kunne li’ langrenden, og det har resulteret i, at både svingdatter og barnebarn nu også er at finde på Ruten. Gennem tiden har der også været venner med på Ruten, og alle har nydt godt af Flemmings enorme viden om området.

De seneste par år har det ikke

merbilleder. - Ofte har vi oplevet Flemmings entusiasme overtale omgivelserne til at prøve Ruten om sommeren. Tak for det Flemming; vi ved, at der er store oplevelser, der venter på os.

For et par år siden tikkede en trist mail ind fra Flemming. En tur ud i haven havde resulteret i en brækket lårbenshals. Min kone, som er sygeplejerske, sagde *"Det er bare så synd for Flemming. Han elsker at stå på ski, og det kommer han ikke mere"*.

Et par måneder efter hørte vi fra Flemming, at nu begyndte han at gå – og minsandten, om Flemming ikke besteg Bingsbu på ski i februar 2012. Det er ikke bare flot, det er imponerende, og det vidner om en kærlighed til langrendsskiene af dimensioner.

Fra bestyrelsen skal der lyde et stort og inderligt tillykke til Flemming og en tak for den massive indsats, der er ydet for klubben gennem mange år.

Christian Skipper

Øvre Dalseter i flot belysning

Bliv medlem af Ruten Skiklub

Det er ganske let at blive medlem af Ruten Skiklub: Man skal blot betale 125 danske kroner til kassereren på **bankkonto nr.: Reg. 1551 nr. 4162250.**

Hvilke fordele har man så af sit medlemskab? Alle medlemmer modtager omkring årsskiftet Ruten Skiklubs medlemsblad med nyheder fra fjeldstuen og indlæg fra gæsterne. Her kan man ofte hente inspiration til nye ture - såvel vinter som sommer. Desuden

får man adgang til årsmødet, som altid finder sted den første mandag i maj, og fjeldstuen er som regel repræsenteret ved Berit og/eller Arthur.

På årsmødet er der bl.a. en fornøjelig konkurrence, hvor 1. præmien er en uges **gratis** ophold på Ruten Fjellstue, ligesom der også er andre morsomme præmier til konkurrencedeltagerne. Læs mere om denne lystige begivenhed på side 21-22 her i bladet.

Bestyrelsen

Bestyrelsen har efterfølgende konstitueret sig som følger:

**Christian Skipper, formand
Therese Vedel, næstformand
Michael Rolf Jacobsen, kasserer
Svend Gundestrup, sekretær**

Redaktionen takker mange gange alle flittige skribenter samt annoncør for de mange bidrag til dette nummer af Ruten Skiklubs blad

Sensommer-vandredage omkring Ruten Fjellstue

Tekst og Foto: Therese Vedel

Vandre-teamet september 2012

Den sidste dag i august fløj vi til Gardermoen sammen med 7 deltagere. Arthur hentede os i lufthavnen, og vi nød alle køreturen i dejligt solskin op til fjeldstuen. Det dejlige vejr drev os ud på tur, så snart vi havde fået vores værelser.

Op mod Langtjern gik det ad tør og fin sti, så forventningerne til de kommende dage steg straks. Da vi havde tid nok, lagde vi vejen tilbage forbi Dalseter og ned til elven.

Solen skinnede, og temperaturen var over 15°, da vi gik mod Bingsbu lørdag morgen. Ole og jeg glædede os over de fine stier uden vand af betydning og huskede, hvordan vi sidste år måtte hoppe fra sten til sten, for ikke at blive alt for våde. Ved hytten satte vi os med udsigt til søen og spiste lidt af den medbragte mad. Videre gik turen til toppen af Sprenpiggen med flot udsigt til Jotunheimen. Hjemturen gik ned over Lohaugen med stop for at nyde søerne og dalen under os.

Søndag morgen ventede Arthur med bussen for at vise os lidt af livsvilkårene i dalen i ikke så gamle dage. Turen gik først til Vassen- den og videre til fods op til Vesle- gruva. Arthur lavede kokekaffe og fortalte om driften af minen og det hårde arbejde, der dengang var en vigtig indtjeningsmulighed for da- lens beboere. Bagefter var det Hel- vetes tur. De kæmpemæssige jæt- tegryder er altid en stor oplevelse, så vel oppe igen gjorde kaffe og ny stegte vafler stor lykke. På tilbage turen fik vi mere viden om mine- driften på Verksodden og gik en runde på kirkegården på halvøen, som er den lokale gravplads, et meget smukt sted.

På toppen af Sprenpiggen i helt fantastisk vejr

Vi sluttede dagen af med at se Arthurs smukke billedserie om natu-

ren, aktiviteterne og kulturen i om- rådet.

Mandag morgen kørte Arthur os ind til Storhøliseter, hvor fra vi skulle gå ind til Storkvelvbu. Vej- ret var fint og udsigten for de næ- ste to dage rummede ikke megen regn. Af sted gik det over det før- ste lidt våde stykke ind gennem skoven. En af deltagerne tog et lidt for kort skridt og ramte skinnebe- net mod en sten. Skaden blev beset og var heldigvis ikke alvorlig. De mudrede bukseben blev omhygge- ligt skyllet og tørrede snart efter i den lune sol. Der var vådt, da vi nåede frem til Svartbekken, men ikke mere end vi let kunne gå

forbi. Vi nåede Storkvelvbu i fin stil og havde over- skud til at se os omkring og nyde landskabet under- vejs. Et par styk- ker gik straks i gang med at lave mad, som vi spiste ved stearinlys og pandelamper i det tiltagende mørke.

Tirsdag morgen vågnede vi endnu engang til sol- skin. Vi var ikke længe om at få la- vet morgenmad (pose havregrød

med rosiner), smurt madpakker af det gode brød Berit havde givet os med og få gjort pænt rent, så vi kunne være bekendt at forlade hytten. Temperaturen var faldet noget, så det bestemte i nogen grad længden på hjemturens pauser; men vi gav os tid til at nyde udsigten ned mod Forundringshaugen, en lille perle af et morænelandskab. Imidlertid tog vinden til, så det, der skulle have været en let tur langs Megrundsfjeldet og ned til Venliseter, blev i nogen grad et arbejde med at holde balancen. Nede i skoven var vi i læ for vinden og det nød vi. Berit kom og hentede os med bussen og kørte os hjem.

Om aftenen så vi bryggeriet, lærte om ølbrygning og fik smagsprøver af Arthurs bryg og andet godt norsk øl.

Onsdag morgen var Berit vores turlleder sammen med Tyra, som var begejstret for at komme med på tur. Turen gik ned over broen og over elven og videre op mod Fredrikseter. Der var smukt i skoven, solen skinnede og gav fine lysvirkninger ned mellem træerne. Vi satte os godt til rette op mod huset på sæteren og nød de gode madpakker og de varme drikke, som vi havde medbragt. En af deltagerne følte sig ikke rask, så hun og jeg

vendte tilbage til fjeldstuen, omtrent samme vej, som vi var kommet. Den øvrige gruppe gik hjem via Espefossen og kunne fortælle, at den virkelig var et besøg værd.

Torsdag morgen virkede det koldere, men nu var formen på plads. Ruten toppen kaldte. Vi huskede at stoppe undervejs mod toppen og nyde det flotte landskab. Inden vi gik helt op, holdt vi en pause, tog varmere tøj på og fik lidt at drikke og spise. Der var is på vandpytterne og sne i luften. Det var et utroligt vejrskifte vi kom til at opleve. De første dage med over 15° og nu frostvejr og kulde. Vi gik ned over kammen til Bingsbu og nød udsynet undervejs. Vel nede spiste vi resten af den medbragte mad, men denne gang inde i hytten.

Om aftenen havde Berit lavet festmiddag. Det var kokkens fødselsdag, og vi var heldige at få lov at spise med.

Tilbage var blot hjemrejsen med hovedet fyldt med dejlige oplevelser.

Se også næste side med indtryk fra Helvete's jættegryder, fjeldet i høj sol, kaffekogning og rivende vandfald!

Skåbu - hvor stammer navnet fra?

Tekst: Flemming Koue

Alle, der har tilbragt feriedage på Ruten Fjellstue, kender navnet Skåbu. Navnet på fjeldbyen, som ligger ret nord for Ruten Fjellstue og – sådan kunne det se ud – ved foden af imponerende Heidalsmuen.

Men hvor kommer navnet fra? Den sidste del af navnet 'bu' kan vi måske nok tænke os til, for det kender vi jo allerede fra f.eks. Bingsbu og Tonebu. Men den første del af ordet? Her kommer det gratis turistinformationsblad fra Skåbu 2012 til hjælp. Der er – naturligvis – tale om en historie, som kan henføres til sagaernes verden, og sagaen lyder som følger:

“**Skade** (eller Skadi) var en jotunkvinne, datter av Tjatse. Da hennes far ble drept av æsene, krevde hun bø_er. For å stille henne tilfreds ga æsene henne lov til å velge seg en mann blant dem, men hun skulle bare få se føtterne på dem og så velge etter det.

Hun så et par vakre føtter og trodde det var Balder, så hun valgte mannen. Men det var bare Njord, og med ham levde hun ikke godt, for Skade ville bo i sitt gamle hjem Trymheim, men Njord ville være i Noatun. De ble enige om at de skiftvis skulle være ni netter i Trymheim og ni netter i Noatun. Men Njord sa etter de første ni nettene i Trymheim at han var inder-

lig lei af fjellet; ulvens tuting var fæl sammenlignet med svanens sang. Og med Skade gikk det på samme vis. Da hun hadde vært ni netter i Noatun, var hun likeså lei av fugleskrik og sjøens brug som ikke ga henne nattero. Så måtte de da skilles. Skade dro hjem til Trymheim og gikk på ski og veidet dyr, og derfor kalles hun ski-disen eller ski-gudinnen.

Skade regnet blant åsynjene og var en spesiell norsk gudeskikkelse. Etter henne er Skåbu (Skades bu) oppkalt.”

Nu ved vi så det!

* æsene = aserne (oldn. for de gode gamle nordiske guder)

Skiskole på Ruten

Tekst: Christian Skipper

For ca. 25 år siden var undertegnede på Ruten Fjeltstue i marts måned med skoleklassen. I disse år hed skilæreren Villy Brandt og var kendt ikke blot blandt gæsterne, men i hele Espedalen, det meste af Norge og i høj grad også i Danmark. Pædagogikken var vist ikke altid lige moderne, men det der med at stå på ski, det lærte vi altså.

En af Villys øvelser var, at man skulle kunne gå lige op ad den lille bakke - uden at lave fiskeben og uden at falde! Det var noget med små skridt, og så noget med vægtfordelingen. Når først man lærer teknikken, ja så er det lidt ligesom at cykle... det ligger på rygraden. Den dag i dag kan jeg gå op til Bingsbu... men smøringen er nok også lidt bedre.

I år skulle jeg så genopleve skiskolen på Ruten – ikke som elev (selv om mange vil påstå, at det ville være tiltrængt), men derimod som forælder. En stor gruppe børn pakket ind i massive mængder flyverdragter, handsker, halsedisser, huer, sokker og ekstra sweatre mødte op på den tilfrosne sø, klar til ski-

skole. De stolte forældre fulgte trop, og i mange tilfælde også en flok bedsteforældre, vel udstyret med kameraer til at forevige de store øjeblikke.

Skilæreren kom, og allerede her kunne jeg se, at den moderne pædagogik også har ramt Espedalen... For hele tiden skulle børnene lege. Man skulle gå baglæns på ski, kravle på ski, hoppe på ski osv. Børnene havde det kosteligt, ja, flere tissede vist i bukserne af grin. Forældrene var stolte, og bedsteforældrene syntes også det var fantastisk. Alt i alt var skiskolen en fantastisk mulighed for alle for at slippe det indre legebarn fri. Tak for det!

*Perlemorskyer over Ruten
i januar 2012*

Isklatring i Helvete

Tekst og foto: Stine Gro Jensen og Maria Skipper

Ved Ruten Skiklubs årlige generalforsamling var jeg så heldig at vinde en præmie - en dag i Helvede (Helvete) med Arthur! Dvs. jeg havde vundet en dags isklatringskursus med Arthur som instruktør.

I uge 8, vel ankommet til Ruten Fjellstue, skrev jeg mig glad og frejdigt på listen med isklatringskurset på væggen ved trappen ned til spisesalen. Jeg regnede med, at der selvfølgelig ville komme flere deltagere, som jeg skulle dele min skæbne i Helvete med. Dagen nærmede sig, dog uden at én eneste anden end mig havde skrevet sig på listen. Arthur forsikrede mig dog med julelys i øjnene om, at det nok skulle blive til noget, selv om det kun blev mig. *"Så bliver der jo bare mere tid til at klatre"*, som Arthur fik formuleret det.

Jeg begyndte at blive lidt betænke-

lig ved det hele og prøvede at forestille mig, hvordan jeg ville blive kostet rundt på isvæggene nede i Helvete af Arthur – måske ville det blive en dag i Helvede i ordets bogstaveligste forstand! Jeg måtte have mig en allieret.

Hvem ville være mere oplagt at spørge end Maria Skipper? Super-sej på ski og asende af sted med

***To gæve isklatringspiger i Helvete
tager sig en tår kaffe,
før det går løs!***

pulk – udholdenheden fejlede i hvert fald ikke noget. Ja, og så er hun jo altid med på den værste.

Så var det bare at få løst logistikken mht. pasning af Malthe. Her viste godheden sig i form af Svend Gundestrup, som helt frivilligt meldte sig til at trække af sted med Malthe i pulk sammen med Mads og Storm (også i pulk). Så kunne drengene komme af sted på en rigtig mandetur.

Dagen oprandt, og Maria og jeg gjorde os klar til isklating. Snesko blev pakket (vi skulle åbenbart gå et stykke i sne) sammen med steigeisen (pigge til at snøre på støvlerne), isøkser, hjelme og tovværk. Arthur fik sagt, *"at nu måtte vi se, hvad vi kunne holde til"*. Mange kunne ikke holde til ret meget og måtte kapitulere efter en halv time. Vi kunne godt fornemme, at han ikke havde megen tiltro til os. Vi havde dog begge bidt mærke i denne bemærkning, og havde tænkt, at det skulle være løgn! Vi skulle nok vise ham.

Med stædigheden i blodet begav vi os af sted til Helvete. Efter en lille vandring fra vejen begyndte vi nedstigningen til Helvete. Hvilket syn der mødte os: Enorme istapper i fantastisk samspil med solens stråler – ja, solen når faktisk ned i Helvete. Råt og smukt på een gang. Arthur gjorde tovværket klar, og imens tog Stine og jeg os

en kop af den kaffe, som Berit havde givet os med. *"Hvem vil først"*, spurgte Arthur, og jeg skyndte mig at pege på Stine. Så kunne jeg måske lure nogle tricks af. Jeg var lidt overvældet af den lodrette rute, som vi skulle ud på, men var overbevist om, at Stine nok skulle komme op.

Og op kom Stine i fin stil og med Arthurs coaching undervejs. På toppen rækker man bare armene i vejret og udbryder et sejrshyl, der måske kunne høres tilbage på Ruten. På vej op bliver man SÅ arrig og stædig, for det kan da ikke være så svært at komme op. Jo, det kan det så, måtte vi sande. Det kræver teknik og faktisk ikke så mange kræfter. Førstnævnte er Arthur fænomenal til at guide i – tilsat en god portion humor. Som f.eks: *"Maria, prøv at få numsen tættere ind mod isen"*!

Der hænger jeg med det yderste af neglene (isøkserne), og det sidste jeg fysisk er i stand til, er netop at stritte mindre med bagdelen. Men det lykkedes, og jeg kunne lige pludselig slappe af og drage nytte af teknikken i stedet for kræfterne. Vi fik flere ture op, hver gang med en ny vinkel og dermed sværhedsgrad. Der blev grinet rigtig meget i Helvete den formiddag.

Vi ankom til frokosten helt høje af oplevelsen, og da drengene samtidig havde haft en fornøjelig herretur, så var alt jo godt. Lige indtil Stine og jeg mødtes ved buffeten og måtte konstatere, at ømheden allerede havde sat ind i muskler, som vi ikke anede vi havde. Blandt andet fingermusklerne, som havde været flittigt brugt til at holde krampagtigt fast i isøkserne. Det

blev værre om aftenen, for slet ikke at nævne farven på vores knæ og skinneben.

Vi priste os bare lykkelige over, at sæsonen for lårkort ikke lå lige om hjørnet. Men det var det hele værd - en fantastisk oplevelse, som helt sikkert skal gentages, og som kan anbefales på det varmeste.

Det ser ganske dramatisk ud, men mon ikke Arthur har bare lidt styr på damen?

Rapport fra uge 3½ - 4

Tekst og foto: Lilian Andersen

10 års jubilæet i 2013 bliver uden trusseindlæg!

Fra vores hjem på Midtsjælland til Ruten Fjellstue er der knap 1000 km, og da vi synes, at det er en ret lang tur har vi gennem tiden varieret rejsen, så selve køreturen blev en del af ferieoplevelsen. Vi er ikke vilde med E6, så vi plejer at dreje fra et stykke oppe i Sverige for at se noget andet end motorvej. I år tog vi en overnatning i en campinghytte i Arvika, hvor der ligger en kommunal campingplads. Det var rigtig hyggeligt, og så var det endda ekstremt billigt: Bare 300 svenske kr. for os alle tre. At køre via Arvika tager lidt længere tid end at blive hængende på E6, men vejen er smuk, og har man ikke noget imod at køre 80 km/t en del af strækningen, kan turen og campingpladsen anbefales. Næste morgen havde vi stort set landevejen for os selv, indtil vi nåede ud på E6 igen i nærheden af Hamar.

Vi er langrendsmennesker – måske mest pga. det udstyr vi nu engang har fået skrabet sammen, og for mit eget vedkommende måske

fordi jeg er lidt bange for fart. Vores søn Bjarke, 12 år, havde imidlertid fået noget aflagt alpinudstyr, som skulle afprøves på Dalseterbakken, og det skete en eftermiddag med en skiinstruktør, da han aldrig havde haft alpinski på før. Ungen nød det! Både de store sving ned og den nemme måde at

Skiltning for viderekomne!

komme op igen med skihejsen. Vi håber, at han trods sin alpinesucces stadig er til at lokke med ud på de lange smalle brædder, hvor turen

op ad bakke er den pris, man må betale med sved for at få lov til at køre ned ad bakke.

Apropos sved, så er det helt utroligt, hvilke mængder af tøj, der falder af tre mennesker efter en dag på langrend. Vi plejer at bo i den lille hytte, og der er sådan set ganske god plads, men når vi kommer hjem efter en dag i det fri, bliver alt hvad der forefindes af bøjler, knager, snore og stolerygge inddraget til hængetørring af overtøj, mellemtøj, undertøj, skigamacher, ski-briller, kasketter, huer, vanter osv., så det hele kan være i nogenlunde brugbar stand dagen efter. På et øjeblik forvandles den hyggelige hytte til noget, der mest ligner et tørreloft fra mormors tid.

En sådan aften fik vi besøg af Berit og Arthur. Vi havde selv inviteret dem over til et glas champagne, fordi vi ville fejre vores 10. vinter på Ruten Fjellstue. I huj og hast dyngede vi bunkerne af tøj og rod sammen, så det meste af det lå samlet ét sted. Alligevel opdagede jeg bagefter en lille ting, som lå og flød på bordet mellem skibriller og løjpekort. En lille dum ting, som man ikke taler om, og som ordentlige mennesker da slet ikke viser frem! Jeg havde en af de første dage fået lavet en trykskade på den

ene ankel, fordi min skistøvle én gang var blevet bundet lidt for stramt. Det døjede jeg med hele ferien, og jeg prøvede forskellige løsninger for at mindske genen.

Den bedste nødløsning, jeg nåede frem til, var at anbringe et trusseindlæg på den ømme ankel. Det har lidt polstring, som fordeler trykket, det er selvklæbende, og det fylder ikke meget under en ski-sok. Hvorfor jeg ikke lige havde fået det hen i skraldespanden med det samme jeg kom hjem, har jeg ingen erindring om. Men det er normalt ikke sådan et, man har lyst til at have i synsfeltet, mens man siger skål i champagne og taler om alle de år, der er gået! Jeg ved ikke, om vores værtspar så det, men jeg syntes godt nok, at det var pinligt!

Det blev til en ferie, hvor vi ikke udforskede så meget nyt, men genså en masse. Sneen var lækker, der var rigeligt af den, og der faldt jævnlige et drys, som slørede gårsdagens præparerede spor.

I januar 2013 kan vi holde endnu et jubilæum, nemlig at det er 10 år siden, at vi kom på Ruten Fjellstue første gang. Jeg vil ikke udelukke, at der skal drikkes champagne igen, men jeg vil bestræbe mig på, at det bliver *uden* trusseindlæg.

Rapport 1 fra uge 7

Tekst: Peter Salling

Foto: Familien Salling & Co.

Den utænkelige katastrofe - med superhurtig betjening!

Vores vinterferie starter altid med godt humør i bilen på vej til Oslo-båden. Hele familien glæder sig til 9 dage på ski, for det er lykkedes os at "snige" en dag mere ind i feriekalenderen på Ruten ... det er den rene luksus. Det betyder, vi i bogstavlig forstand vinker farvel til København om torsdagen i uge 6, siddende omkring de små runde borde bagest i skibet, med en god drink i hånden, og skåler

ren går nordpå. Det mærkes tydeligt, at vi kører i Norge på en hverdag, da trafikken er minimal og meget behagelig. Målet med at nå Ruten før frokost klares nemt. Det eneste, alle tænker på efter en kort frokost, er, hvorledes vi hurtigst muligt kommer på ski, og så skidt med, om værelset roder eller om det er det rigtige værelse, og om smøringen lige passer, ud i solskinnet til godt 6 minusgrader og løjper, der ser godt ud - det **SKAL** vi bare hurtigt.

Stemningsbillede:

11. februar 2012 før morgenmaden

for, at årets bedste ferie nu endelig starter.

Efter en rolig sejltur til Oslo (man sover stadig ikke godt i de køjer!!) indstilles GPS'en på Ruten, og tu-

Dagen efter ankomsten tager alle en tur rundt på Hattdalseter-motorvejen. Rundturen er, som mange nok har en tradition for at løbe, både for at mærke benene med ski på, og ligeledes checke løjperne

af, og ikke mindst nyde stilheden, og den dejlige fornemmelse af sne under skiene, når det går ud af løjpen. Som dreng, da jeg var 7 år, var der ingen motorvej, men kun et enkelt scooterspor man nogen gange selv skulle træde, og retningen skulle gættes ... måske jeg husker forkert!! Alle kommer fint rundt i god tid til frokost, hvilket jo er vigtigt! Christoffer får sit mærkekort udfyldt på første linje, for også i år er han villig (helt uden tvang – host og hak!!) til at gå distance. Der er mere på spil end ét mærke, men mere herom senere.

De næste dage er vejret godt og ”varmt” med 3-5 frostgrader og perfekt føre. Vi løber ture til Bingsbu, Ronja, ud ad Per Gynt og Lohaugen, med diverse afstikkere i mange retninger, som løjpenettet jo giver rig mulighed for.

Ferien er nu godt i gang, men så indtræder katastrofen – det utæn-

kelige – aldrig oplevet af os før, selvom vi er kommet på Ruten i mange år. Vi venter på serveringen til aften i salen. Alle, der har været på Ruten, ved, at der er en bestemt højlydt summen af glade afslappede mennesker, der har været på ski. Vi får vores suppe, men så sker der ikke mere ... Vi sidder pænt ved vores bord og venter høfligt, og situationen taget i betragtning holder vi på formerne, men ingen ny servering efter suppen, selvom resten af salen sidder og guffer god mad i sig. Betyder det, vi skal gå sultne i seng? Har vi ikke løbet nok på ski? Er køkkenet løbet tør for steg? Tankerne er mange. Til sidst pipper vi pænt til personalet, som bliver lidt stumme, ☺ og det ender med, vi får den hurtigste betjening af et bord, vi nogensinde har oplevet, og vi kunne alle inklusive personalet grine en del ad hændelsen bagefter.

Dagen efter løber vi en tur fra Es-

Kontingentet for 2012

er 125,00 kr.

Vi har omlagt indbetalingen til homebank

reg. nr. 1551 konto nr. 4162250

Betalingsfristen er 15. januar 2013

pedalen over Frederikseter, og tilbage igen langs søen. På vejen ned fra Frederikseter er der mange kviste og grene i løjpen, da der blæser en kraftig vind fra vest (uuuha-da-da-uuuha-da-da-da). Harpiksen fra træerne betyder jo, at skiene klamper, og min søn begynder at øffe om, at langrend måske ikke lige er sagen, og humøret kunne på det tidspunkt nok have været bedre. Arthur bliver den store redningsmand den dag, uden han kan vide det. For mest som det ser tungest ud for vores søn, kommer Arthur kørende med ”løjpemonsteret”, og resten af turen tilbage til Espedalen er en drøm, og familiehumøret bliver genoprettet.

På dette tidspunkt lige over midtvejs i ferien serverer Berit ”normalt” en gang ”får i kål” til aften, men ikke i år. I stedet får vi rensdyrkrebnetter fra egen jagt, og hold nu op et godt måltid, for sikken en smag køkkenet har fået ud af det. På trods af rensdyr synes jeg måske ikke, at ”får i kål” skal droppes, hvorfor kan begge dele ikke være på menuen, da vi holder meget af ”får i kål”? Bare et forslag - vi får se i 2013 ☺

Som en ny ting i år beslutter vi, at to af os skal prøve at stå på snowboard ovre på Dalseter-bakken.

Bambi på glatis blegner i sammenligning med os, men det er sjovt at prøve. Det værste er faktisk ikke at komme ned, det kommer sådan af sig selv, men at tage liften op igen på et snowboard... der skal man vist være født med en indbygget alpin nisse, da det kræver balance og koordination, udover det, vi ”almindelige” danskere besidder. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg bliver ”slæbt” af sted af liftens ude af kontrol overhovedet, og man er jo ikke 15 år mere ... , men der var med sikkerhed nogen, der fik sig et godt grin den formiddag.

Sidste del af ferien gik med flere gode skiture, for at få de sidste kilometer i bogen til årets mærke, hvis du spørger vores søn. Det er femte år i træk, Christoffer går mærke og fik dermed en særlig præmie i form af et Ruten-krus udleveret af Berit inden hjemrejsen. Men det er da tankevækkende, at på trods af slid med mærke og snowboards, der driller, så er kommentaren fra Christoffer ”Det, vi er sikre på at få hver gang, vi er i Norge, er en god tur”, og det kan familien Salling ikke klare uden Ruten Fjellstue.

Tak for endnu en god uge 7

SLUT

Rapport 2 fra uge 7

Tekst og foto: Enrique Marina Herranz og Co.

Uge 7 set med spanske øjne!

Som født og opvokset i Madrid var vejret aldrig noget, jeg bekymrede mig om, men det blev det, da jeg flyttede til Danmark for 7 år siden. Derefter måtte jeg vænne mig til den lange, grå og kolde vinter, og jeg blev nødt til at leve efter det danske ordprog; *“Der findes ikke dårligt vejr, kun dårlig påklædning.”* Så da min kæreste foreslog, at vi tog på langrendferie i Norge, kunne jeg kun tænke på meget kolde bjerge, og min totale

mangel af erfaring med at stå på ski. Men jeg besluttede mig for ignorere mine betænkeligheder og følge min lyst til eventyr.

Jeg kan med sikkerhed sige, at dette var den rigtige beslutning!

Udsigten ud over dalen, utrolig og afslappende på samme tid, opdagelse af en fantastisk sportsgren og den venlige og hyggelige stemning, gav mig en af de bedste oplevelser i mit liv. Hvordan kunne jeg vide, at en uges 'trods' mod natu-

Denne udsigt fra Bingsbu-løjpen kan bestemt også imponere andre øjne end netop spanske øjne!

Velfortjent løjpehvil

ren kunne være så tilfredsstillende. Hvordan kunne jeg forestille mig, at en tur op på et bjerg kunne være så udfordrende og spændende på samme tid? Og når man så endelig står på toppen og kigger ud over de frose søer og de mørke træer på den hvide baggrund, så kan jeg forestille mig, at alle får følelsen af at have opnået noget specielt – at den store indsats også har givet pote. Specielt når man også får en velfortjent styrkende varm kop saft i pauserne.

Og så går det ned ad bakke. De første par dage kunne jeg ikke andet end at falde igen og igen, især ned ad den gule løjpe, hvor hjørner, ujævnheder og skarpe sving er en ekstra udfordring. Men disse forhindringer er bare en test af ens vilje, og som begynder må man bare rejse sig igen og tro på, at man ikke vil falde igen (selv om det ikke passer) og fortsætte ned, mens man føler vinden i ens ansigt.

Så selv om jeg stadig nyder solen og stranden, så har opdagelsen og nydelsen ved at løbe på langrend ski åbnet en hel ny verden af muligheder. Jeg vil glæde mig til en uge med hårdt arbejde, smuk natur, sauna og badestampe, god mad og hyggeligt selskab.

Vi ses til februar!

Rapport fra uge 7 og 8

Tekst og foto: Flemming Koue

‘On the Road Again’

Jeg kan godt lide den amerikanske country-sanger Willie Nelson’s version af ”On the Road Again”- ”Just can’t wait to get on the road again, Goin’ places that I’ve never been, Seein’ things that I may never see again”. På én eller anden måde føler jeg, at denne såkaldte ’lyric’ har været ligesom en slags mental ledetråd for mig gennem de sidste par slidsomme år.

For 1 år siden skrev jeg under ”Redaktionelt” i Skibladet: ”Jeg må også se, om jeg kan komme meningsfyldt på ski – igen”. Krykkerne havde jeg heldigvis kunnet gemme væk, og ihærdig træning af mit opererede ben viste gode fremskridt. Og da der så tilmed i slutningen af januar faldt hele 5 cm sne her i området, blev skiene fundet frem. En tur i Trylleskoven ved Køge Bugt smagte da lidt af langrend. Øvelsen gik over forventning. Beslutningen blev truffet: Det skulle være Ruten i uge 8. Og jeg havde jo også stadig et ge-

vinstbevis med Berits underskrift dækkende 1 hel uges gratis ophold heldigt vundet ved konkurrencen på Skiklubbens generalforsamling i 2010.

Jeg kom også til at tænke på brave Rita Olsen fra Olsen-banden (uge 8). Hun gik jo også på ski efter at have fået ny hofte. Det klarer hun flot - og gjorde det stadigvæk nu her i uge 8, så det måtte jeg vel også kunne!

Inger-Anne syntes, jeg skulle tage af sted alene. Alene var jeg jo alligevel ikke. For Mads, Stine og lille Storm og mange andre gode gamle Ruten-venner skulle jo også på vinterferie til Ruten i uge 8. - Det

*Perfekt løjpe mod Hattdalseter
en sen eftermiddag i uge 7*

er en lille 1000 kr-seddel billigere at tage færgen til Oslo om torsdagen end om fredagen, så hvorfor ikke tage en ekstra-dag på Ruten og opleve stemningen blandt gæsterne i uge 7? Hvis Berit da havde plads til mig? Det havde hun heldigvis.

Skiføret var perfekt. Men det var nu alligevel med en vis spænding, skiene blev spændt på. Følelsen af det gammelvante glid i løjpen er ikke let at beskrive, men jeg skal ikke nægte, at jeg sendte en venlig tanke til det kirurg-team, som på Køge Sygehus til sidst gav mig en ny hofteprotese (ikke metal mod metal!), og tilmed gjort mine ben lige lange igen. - Det var fint at være på Ruten igen og i kendte omgivelser. Det var fint at køre ud ad Hattdalseter-løjpen i en sen eftermiddagstime i solskin. Så hvorfor skulle jeg nu ikke også gå efter et distance-mærke i guld? Dermed blev det hele jo pludselig ganske meningsfyldt. Og jeg var jo alt andet lige tilmed ikke i dårlig form!

Der var kendte ansigter i uge 7 – ikke mindst fra Skiklubbens generalforsamlinger. Therese og Ole, som er stamgæster i uge 8, havde i år taget en uge mere. Det var jo fint, for så kunne Therese og jeg i forening fortælle lidt om Ruten Skiklub på uge 7's festaften om fredagen. Og fest var der - i hvert fald i badestampen.

Søndag i starten af uge 8 var der som sædvanlig tøndeslagning for børn og voksne. Festligt! Børnene

Ih, hvor børnene morede sig kosteligt!

morede sig hele ugen kosteligt i hinandens selskab - ude som inde. Der var også gang i pulkefolket. Skiføret kunne der sandelig ikke klages over.

Arthur, som nu har bekendtgjort, at han går målrettet efter titlen diplombrygger, fremviste for interesserede sit minibryggeri med efterfølgende ølsmagning i rigelige

Festaften i uge 8

version – flere gange, Tuxen-løjpen, Bingsbu, Tonebu, Ronja etc. – nok til de ca. 150 km, som kræves til distance-mærket i guld, som jeg havde sat mig for at erhverve. Det var jeg - indrømmet - bare en lille smule forfængelig og stolt over lykkedes.

Der lyttes intenst, når Arthur fortæller om ølbrygning

mængder. Til sidst kunne man i sagens natur næsten ikke smage forskel på noget som helst!

Torsdag aften var der selvfølgelig festaften styret med fast hånd af utrættelige chefentertainer Arne Skipper. Med fællessang og quiz. Og pludselig er ugen så gået.

Det blev i ugens løb til de gode ture: Hattdalseter – ny og gammel

Berit gør kassen op!

Rapport fra uge 8

Tekst og foto: Anne Skodborg

Hvem flytter Tonebu?

Endelig blev det fredag i uge 7, en dag, som vi her i huset begynder nedtællingen til sådan cirka mellem jul og nytår, men selvom forventningens glæde er stor, så er der stadig 7 uger til, vi skal af sted, så der er god tid til at planlægge ditten og datten, snakke løjper, og ikke mindst prøve at komme i tanke om, hvilke geniale indfald omkring praktiske foranstaltninger, vi fik året forinden.

Fredag i uge 7 plejer jeg at arbejde hjemme, så jeg kan få styr på de allersidste detaljer, inden vi skal ud ad døren. Sådan skulle det bare ikke være i år, idet min norske kollega havde meldt sin ankomst og lige skulle drøfte IT-validering med mig fredag formiddag. Det skortede ikke på drilleri om danskere på ski, men da jeg foreslog, at vi kunne mødes ved Bingsbu torsdag ugen efter, så drejede snakken over på skismøring, og her fik jeg et par gode fif.

Ved 22-tiden startede vi bilen og kørte mod Helsingør - Sverige og Ruten Fjellstue.

I år var vejret mildt, hvilket betød

godt kørevejr langt op i Sverige. Vanen tro kørte vi hele natten med indlagte ”slumre-pauser”. Så vi ankom til Fjellstuen ved 9-tiden, lynhurtigt fik vi klædt om og spændt skiene på, og så drog vi af sted mod Hattdalsæter, der er en glimrende løjpe at lægge ud med, bare lige for at få fornemmelsen af skiene under fødderne.

Malthe lå trygt og varmt i pulken bag Maria???

Vi kunne hurtigt konstatere, at der ikke var helt så megen sne, som vi tidligere har oplevet, og vinden flyttede i øvrigt flittigt rundt på

sneen, så løjperne fæg til. Det gav lidt ekstra udfordringer, men også nogle imponerende scenerier. Da vi søndag optimistisk valgte Ponyløjpen, måtte vi således lægge os ned i hver 3. snedrive hele vejen ned fra Rundhø til stor morskab for Malthe, der lå varmt og trygt i pulken bag Maria.

Hva' med en skistav at holde i?

Tirsdag valgte vi at tage til Tonebu, vi kørte i bil til Espedal Fjellstue og gik turen op over Venlisæter med bagende sol i ansigtet og kraftig snefygning om benene. Her lærte vi at sætte pris på pindene, der markerer løjpen, for løjpesporet var væk, og sporet fra de 2 skiløbere, der løb ca. 10 minutter foran os var også fægget til. Det var en helt fantastisk smuk oplevelse, selvom Ida Victoria var 100% enig med Mormor i, at nogen altid flytter Tonebu hytten længere og længere væk. Vi nåede frem og fik den obligatoriske kop saft, og så gik

det ellers nedad mod Espedalen igen.

I ugens løb nåede vi også til Bingsbu 2 gange, hvor vi oplevede, at sneen smeltede ved siden af løjpen, og vi dermed kunne se hvilke smukke planter, der gemmer sig under sneen.

Familiens yngste skiløbere, Rosa og Malthe, var på skiskole i begyndelsen af ugen, det var en stor succes, og jeg skal love for, at de hurtigt kommer efter det. På et tidspunkt hørte jeg et barn råbe: ”Flyt dig, Far” hvorefter, der kom en skiløber i miniformat drønende ned ad lysløjpen.....

Det var såmænd Rosa, der var på vej hjem fra Ronja. Det bliver spændende, at se de 2 på ski til næste år.

Fredag eftermiddag var der traditionen tro kælkning og snescooterkørsel på bakken, som ekstra krydderi kom en af Arthur's venner forbi for at optage en film, der skulle bruges som reklamefilm for fjellstuen. Af en eller anden grund fik filmen titlen ”De vilde danskere”, den blev vist på skiklubbens generalforsamling og er vist ikke blevet vist sidenhen. ... Hvor-

for mon?

Først på ugen blev alle opfordret til at tage distancemærker, og Ida Victoria lagde flot ud, men måtte i løbet af ugen sande, at kælkebakken, kusinerne og fætrene trak mere om eftermiddagen end løjperne, så hun fik et flot sølvmærke.

Skipper-familien i fineste form!

Redaktøren af det i hånden værende blad imponerede dog os alle, idet han løb 150 km med en ny hoft og fik sit velfortjente guldmærke. Der bliver noget at leve op til for os andre!

Alt godt kan jo desværre ikke vare ved, så uge 8 fik også en ende i 2012. Christian valgte at køre hjem via Vinstra, bare sådan for at

se lidt nyt.... Det var også en vældig smuk tur, men med et sygt barn på bagsædet blev det noget af en udfordring, der betød et komplet tøjskift på en rastepads ved Lillehammer.

Jeg kan så godt lide at køre foråret i møde, når vi kører hjem fra skiferien, og lige netop sådan blev det i år. Da vi nåede Oslo, var sneen væk, og vi kørte i strålende sol og plusgrader ned gennem Sverige.

Søndag morgen gik jeg en tur rundt i vores have og nød, at foråret var kommet i form af små erantis og vintergækker, der allerede tittede frem. At Kong Vinter så valgte at vende tilbage et par uger senere, er en helt anden historie!

Uge 8 på fransk

Fransk tekst: Patrick

Dansk tekst: Flemming og Inger-Anne Koue

Iløbet af december/januar 2012 mødte jeg flere gange Flemming Grage i Greve Svømmehals fitness-center. Centrets omfattende maskinpark var til uvurderlig hjælp ved genoptræning af bentøjet. Flemming trænede sit nyindsatte knæ, og selv var jeg godt i gang med at genoptræne mit venstre ben efter indsættelse af en ny hofteprotese.

Vi havde begge planlagt vinterferie i uge 8 på Ruten, og Flemming fortalte, at de denne gang skulle have gode belgiske bekendte (Catherine og Patrick) med til Ruten. En dristig henvendelse fra redaktøren i uge 8 afstedkom de nedenfor af Catherine og Patrick ganske morsomme iagttagelser og bemærkninger til deres oplevelser på Ruten – godt nok på fransk. Men for ikke-franskkyndige har redaktionen udfærdiget en dansk version af de belgiske betragtninger:

Les enfants apprennent à skier sans bâton. Je me suis dit que pour les adultes ça pourrait être l'inverse! Et me voilà partie sur les pistes avec bâtons ... et sans ski! C'est plus lent, surtout en descente, mais c'est bien agréable aussi dans cette belle nature!

Catherine

En fait, il semblerait que Catherine ait redécouvert ce que l'on appelle la marche! Mais peu importe la manière de se déplacer, ski ou bottine, c'est la nature qui compte et celle de Ruten et des alentours est grandiose. Si on y ajoute le confort de l'hôtel et la gentillesse des hôtes, et la délicatesse des plats, on a un avant-goût du paradis!

Patrick

Børnene lærer at løbe på ski uden stave. Så må det vel være omvendt for voksne, tænkte jeg! Og så begav jeg mig ud i løjperne med stave og uden ski. Det er en lidt langsommelig affære, især når det går nedad, men det er nu alligevel ret praktisk i denne meget smukke natur!

Catherine

Det ser faktisk ud, som om Catherine har genopdaget det at vandre i naturen. Det er ikke måden, man kommer frem på - ski eller vandrestøvler, men det er selve naturen, der tæller. Og naturen ved Ruten og dens omgivelser er stor-slået. Når hertil lægges fjeldstuens komfort, værtsparrets venlighed og alle de lækre måltider, så får man en lille forsmag på paradis.

Patrick

Rapport fra uge 10

Tekst og foto: Familien Tuxen

Vover nok forsøget igen en anden gang!

Vi har pga. vores arbejde altid været afhængig af at holde vinterferie i uge 7. Efter vi (de to af os med dette bånd) nu har trukket os tilbage fra arbejdslivet, ville vi prøve at tage af sted senere på sæsonen, hvor dagene er længere, og solen har mere magt. For 50-55 år siden!!!! (hold da op) var vi altid af sted med vores forældre midt i marts og husker det som perfekt.

Vi bookede hytten til uge 10 og ankom lørdag 3/3 til Ruten. Det tegnede fint, det var let frost og sol, men det var længe siden, der var faldet sne. Arthur var dog flittig til at køre sporene igen og igen, så løjperne var brugbare.

Tuxen ta'r Tuxen-løjpen!

Trappen op til hytten var for en gangs skyld sne-og isfri, så det var bedre end det plejede, troede vi. Det var dog sådan, at smeltevand løb under trappen og frøs til hver nat, så foden af trappen var en (skrå!) skøjtebane. Ikke nemt at bære bagage og mad og drikke til en uge op her. Det gik dog uden uheld.

De næste par dage var acceptable. Lidt frost, nogen sol, noget blæst, en del skyer. Det blev til Hatdalen, Fiskeløjpen, Tuxen-løjpen. Mandag var ølsmagningsaften. Dejligt!

Onsdag var det snevejr hele dagen, så da blev bøger, ugeblade, strikketøj og kryds-og-tværs'er hentet frem, og en større frokost blev sat til livs.

Næste dag var så fuldstændig fantastisk. Frost, skyfrit, næsten stille og perfekt skiføre. Så *måtte* vi tage Tuxen-løjpen igen.

Men det var så også slut med succes'en.

Fredag var det 6-8 graders varme

og vandet løb ned ad vejen. To af os gik på ben til Espedalen Fjell-

Lørdag 10/3 var det jo afrejsedag. 6 graders varme, sol og tørre veje hele turen til Oslo.

Her fejlede vejret i hvert fald ikke noget!

Vejret kan man jo ikke styre, og det er nok tilfældigt, at vores uge 10 blev sådan i år. Vi synes det er dejligt med de lange lysere dage og vover nok forsøget igen en anden gang.

Til fods til Espedalen Fjellstue

stue og tilbage igen. Det har vi dog aldrig før bedrevet. Men solen skinnede, så vi kunne sidde på bænken nede ved Turisthjemmet (det hed Espedalen Fjellstue i gamle dage) og nyde ”det dejlige vejr”

De andre to var på shopping-tur i Vinstra.

Helle, Henrik, Finn og Birte Tuxen

Mere Svalbard

Peer Gynt festspil i Norge

Tekst og foto: Arne og Lis Skipper

En af de sidste dage af en på alle måder vellykket familieuge uge 8 på Ruten fik vi øje på en reklame for Peer Gynt festspillet sommeren 2012. Med én mund udbød vi, at det ville være sommerens MUST, og Berit og Arthur tilbød straks at sørge for billetter til os. - Vi glædede os!

En af de første dage i august satte vi så kursen mod Ruten. Turen gennem Sverige og Norge var herlig – også i sommervejr.

Rammen om det fantastiske Peer Gynt festspil ved Gålåvatnet

Vi brugte et par dage på at vandre i løjperne, som i stedet for skispor mange steder var vadesteder efter

en usædvanlig regnfuld sommer. - Lørdag skulle være ugens kulturelle højdepunkt: Vi skulle til Gålå og se Peer Gynt.

Arthur rådede os til at køre hjemmefra i god tid, så man havde (selvfølgelig) sørget for tidlig middag til os.

Vi skulle køre ad Peer Gyntvejen, som vi med undren konstaterede er meget smallere om sommeren end den fire-sporede ”motorvej”, vi

bruger om vinteren på ski. Vi betalte bompengene i det lille skur og kørte så afsted - først mod Hattdal, hvor vi drejede af mod Fefor. Det var en tur, hvor alt, hvad der kunne rystes i bilen (og i os)

blev det på grund af enorme huller og vandpytter. Men vi nåede frem sammen med tusindvis af andre, som havde samme mål.

Vi havde godt nok set, at vejruddisigten spåede regn, men hjemme på Ruten havde Arthur jaget vores ”danskerbekymringer” på flugt med denne bemærkning: *”I Norge aflyser vi ikke på grund af vejret”* – og det passede!

Vi var dårligt trådt ud af bilen, før det gav sig til at regne. På med regntøjet og ind på markedspladsen, hvor der var mulighed for at købe nærmest alt mellem himmel og jord – også regntøj. Her fik vi en rigtig god introduktion til aftenens forestilling.

Så blev det tid til at finde vore pladser – tak til Berit for de supergode pladser! Vi sad på en skråning på bænke, der mindede os om vort barndoms cirkus, med udsigt over Gålåvatnet – en fantastisk kulisse. Så var vi klar.

På slaget 19.30 kom Solveig på scenen og spejdede ud over vandet. Langt borte kom to grupper af store robåde til syne. Peer Gynt var naturligvis den første til at springe i land. Så kunne spillet begynde.

Der blev ikke sparet på effekterne, skuespillerne var umådelig dygtige – de opførte deres roller, de sang og de dansede, og de trodsede regnen, som til stadighed tog til i styrke. Det fortaltes, at hovedper-

sonens tøj vejede 8 kg mere ved forestillingens slutning på grund af væde!

Forestillingens orkester fortjener bestemt også ros; de spillede Griegs musik på så fin en måde, at den var bærende for handlingen gennem hele skuespillet – både de muntre, de dramatiske og de meget alvorlige scener.

For os var denne aften så stor og stærk en oplevelse, at det først gik op for os, hvor meget det havde regnet, og hvor våde vi var, da de sidste lys på scenen var slukket.

Vi havde oplevet alt, hvad hjertet kunne begære: Skøn musik, komik, dramatik og et levende publikum. En nordmand på bænken ved siden af os erklærede på herligt klingende norsk: *Med Gudbrandsdalsnaturen som kulisse og med Edvard Griegs scenemusikk, er utandørsforestillinga Peer Gynt ved Gålåvatnet det næraste du kan komme Henrik Ibsens originale Peer Gynt.*

Vi vil varmt anbefale alle, der nyder Rutens Vinternorge at opleve denne forestilling en sommer!

Status for hjemmesiden

Tekst: Svend Gundestrup

<http://www.rutenskiklub.dk>

Der er ikke sket det store på hjemmesidefronten siden generalforsamlingen. Indholdet er mere eller mindre uændret, der har dog ikke overraskende været flere opdateringer under motorhjælmen.

Jeg har efterlyst bidrag til hjemmesiden fra andre end undertegnede og bestyrelsen.

Dette er desværre ikke sket, derfor ønsker jeg igen at gøre opmærksom på, at ALLE er velkomne til at bidrage til hjemmesidens indhold. Det kan være alt fra historier, billeder eller noget helt andet.

Det er jeres hjemmeside, brug den, bidrag til den.

Send en mail til mig gennem hjemmesiden - eller på "svend@gundestrup.dk"

Tak - Svend Gundestrup/Webmaster
Svend Gundestrup, MD
Medical Developer & Logistics

*Skiklubben siger tillykke til familien
Gundestrup med lille Lauge - en ny skiløber?*

Ruten-bånd

Følgende lå pludselig i min indbakke her tidligere på året. Det skal også siges, at jeg gennem Arthur fik en hilsen fra Pia og Leif. De havde aflagt besøg på Ruten. - Pia og Leif har sommerhus på Røsnæs ikke langt fra vores. De havde under besøget på Ruten læst i Ruten Skiblads og var dér stødt på mit navn. At de også var Ruten-fans, havde jeg ingen anelse om. Til med har Arthur vist også efterlyst gamle billeder, så her er et par stykker:

Hej Flemming!

Håber det går godt med din nye hofte og familien. Pia og jeg har jo ikke været så meget på Røsnæs her i foråret. Det har meget arbejde og barnebarnet sat en stopper for. Vi håber at tage lidt revance senere. Ferien bliver nordpå til Lofoten og måske Nordkap, hvis vejrudsigten er gunstig, når vi når op i den ende.

Jeg kom til at tænke på dig, da nogle gamle Ruten-feriebilleder blev scannet. De er fra karneval sikkert uge 5-6 1971. Det er mig tv. med horn i panden flankeret af mine tvillingesøstre og mor. Sygeplejersken er min far.

Rigtig god sommer!

Pia og Leif Magnussen

Lokaliteterne er umiskendeligt de hyggelige Ruten-stuer, her helt fra 1971.

TUXEN AV-CENTER

Alt i lyd, lys & AV-udstyr

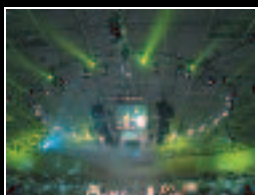
TUXEN AV-CENTER har rødder helt tilbage til 1955, hvor TUXEN FOTO åbnede i hjertet af København. Allerede fra den spæde begyndelse gjorde TUXEN FOTO sig i udlejning af optage- og præsentations-udstyr under navnet "Foto Udlejningen". TUXEN FOTO blev snart til TUXEN FOTO & AV-CENTER, og udviklingen fra dias og film til moderne av-udstyr baseret på edb og lyd, blev en væsentlig del af nutidens TUXEN AV-CENTER.

I starten af 2005 overtog vi driften af firmaet SGU LYD & LYS, som var et salgs og udlejningsfirma, hovedsageligt med installationer af cafeer, barer og diskoteker, samt udlejning til events og koncerter.

Vi er således blevet en dynamisk sammensætning af gedigen viden fra fortiden, og stor kompetence i nutidens moderne teknik.

Vores succes skyldes ikke mindst holdningen til, at den lille kunde en dag kan blive den største. Tilfredse kunder skaber gode forbindelser, som igen er med til at skabe succes.

Vi håber, at se dig som kunde hos TUXEN.

Meterbuen 6 - Bygning 9 - 2740 Skovlunde
tuxen@tuxen.dk
Tlf. 38889393

www.tuxen.dk